

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

5. juuli 2012*

Eelotsusetaotlus — Direktiiv 97/7/EÜ — Tarbijakaitse — Sidevahendi abil sõlmitud lepingud —
Tarbijate teavitamine — Esitatud või saadud teave — Püsiv andmekandja — Mõiste —
Hüperlink tarnija veebilehel — Lepingust taganemise õigus

Kohtuasjas C-49/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Oberlandesgericht Wien'i (Austria) 26. jaanuari 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 3. veebruaril 2011, menetluses

Content Services Ltd

versus

Bundesarbeitskammer,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud J. Malenovský, E. Juhász (ettekandja), G. Arestis ja T. von Danwitz,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik A. Impellizzeri,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. jaanuari 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Content Services Ltd, esindaja: *Rechtsanwalt* J. Öhlböck,
- Bundesarbeitskammer, esindajad: *Rechtsanwalt* A. M. Kosesnik-Wehrle ja *Rechtsanwalt* S. Langer,
- Austria valitsus, esindaja: C. Pesendorfer,
- Belgia valitsus, esindaja: T. Materne,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja J. Kemper,
- Kreeka valitsus, esindajad: G. Kotta, F. Dedousi ja G. Alexaki,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* L. D'Ascia,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

— Madalmaade valitsus, esindajad: C. M. Wissels ja B. Koopman,
— Euroopa Komisjon, esindajad: M. Owsiany-Hornung ja S. Grünheid,
olles 6. märtsi 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral (EÜT L 144, lk 19; ELT eriväljaanne 15/03, lk 319) artikli 5 lõiget 1.
- 2 See taotlus esitati Content Services Ltd (edaspidi „Content Services”) ja Bundesarbeitskammer’i vahelises kohtuvaidluses, mille ese on see, millises vormis peab tarbija, kes on sidevahendi abil (Interneti kaudu) sõlminud lepingu, saama selle lepingu kohta käivat teavet.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 97/7 põhjendustes 9, 11, 13, 14 ja 22 on ette nähtud:
„9) sidevahendi abil sõlmitud lepingud hõlmavad ühe või mitme sidevahendi kasutamist; [...] kõnealuste sidevahendite pidev areng ei võimalda koostada nendest täielikku loetelu, kuid nõuab selliste põhimõtete kindlaksmääramist, mis kehtivad ka nende vahendite suhtes, mida veel laialdaselt ei kasutata;
[...]
11) sidevahendite kasutamine ei tohi kaasa tuua tarbijale antava teabe vähendamist; teave, mis tuleb tarbijale saata, peaks seetõttu olema kindlaks määratud kasutatavatest sidevahenditest olenemata;
[...]
13) teatavate elektrooniliste kataloogide abil levitatav teave on tihti laadilt ajutine, kuivõrd seda ei võeta vastu püsikandjal; seetõttu peab tarbija saama piisavalt vara kirjaliku teatise lepingu nõuetekohaseks toimimiseks vajaliku teabega;
14) tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist; tuleks sätestada lepingust taganemise õigus, kui käesoleva direktiiviga ei ole ette nähtud teisiti; [...]
[...]
22) uute tehnoloogiate kasutamise korral ei kontrolli tarbija kasutatavaid sidevahendeid; seetõttu on vaja sätestada, et tõendamiskohustus on tarnijal.”

4 Selle direktiivi artiklis 4 „Eelteave” on sätestatud:

„1. Tarbijale antakse piisavalt vara enne sidevahendi abil lepingu sõlmimist järgmine teave:

- a) tarnija isikusamasus ning aadress, kui lepinguga on ette nähtud ettemaks;
- b) kauba või teenuste põhiaandmed;
- c) kauba või teenuste hind koos kõigi maksudega;
- d) kättetoimetamiskulud, vajaduse korral;
- e) maksmise, kättetoimetamise või täitmise kord;
- f) taganemisõiguse olemasolu, välja arvatud artikli 6 lõikes 3 nimetatud juhtudel;

[...]

2. Lõikes 1 nimetatud teave, mille kaubanduslik eesmärk peab olema selgesti väljendatud, esitatakse selgelt ja arusaadavalt, kasutatud sidevahendile vastaval viisil, võttes eelkõige nõuetekohaselt arvesse äritehingute suhtes kehtivaid hea usu põhimõtteid ja põhimõtteid, mis reguleerivad nende isikute kaitset, kes ei saa liikmesriikide õiguse kohaselt oma nõusolekut anda, näiteks alaealised.

[...]”

5 Nimetatud direktiivi artiklis 5 „Teavet kinnitav kiri” on ette nähtud:

„1. Tarbija peab saama artikli 4 lõike 1 punktides a–f nimetatud teabe kohta kinnituse kas kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu aegsasti lepingu täitmise ajal ning hiljemalt tarnimise ajal, kui kaup ei ole mõeldud tarnimiseks kolmandatele isikutele, juhul kui tarbija ei ole enne lepingu sõlmimist juba saanud teavet kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu.

Igal juhul tuleb esitada järgmine teave:

- kirjalik teave taganemisõiguse kasutamise tingimuste ja korra kohta artikli 6 tähenduses, kaasa arvatud artikli 6 lõike 3 esimeses taandes nimetatud juhud,
- tarnija tegevuskoha geograafiline aadress, millele tarbija võib saata kaebusi,
- teave olemasolevate müügijärgsete teenuste ja garantiide kohta,
- otsus lepingu lõpetamise kohta, kui lepingu kestus on määramata või pikem kui üks aasta.

2. Lõiget 1 ei kohaldata teenuste suhtes, mida osutatakse sidevahendeid kasutades, kui teenuseid osutatakse ainult ühel korral ja nende kohta esitab arve sidevõrgu operaator. Sellest hoolimata peab tarbijal olema siiski võimalus igal juhul saada tarnija tegevuskoha geograafiline aadress, millele ta võib saata kaebusi.”

6 Direktiivi 97/7 artiklis 6 „Taganemisõigus” on sätestatud:

„1. Tarbijal on õigus vähemalt seitsme tööpäeva jooksul igast sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda ilma sanktsioonide ja põhjendusteta. [...]

[...]

3. Kui lepinguosalisel ei ole kokku leppinud teisiti, ei saa tarbija kasutada lõikega 1 ettenähtud taganemisõigust lepingute suhtes, mis on seotud:

— teenuste osutamisega, kui teenust on hakatud osutama tarbija nõusolekul enne lõikes 1 nimetatud seitsme tööpäeva pikkuse tähtaja lõppu,

[...]"

- 7 Direktiivi 97/7 artiklis 14 „Miinimumklausel” on sätestatud, et tarbijakaitse kõrgema taseme tagamiseks võivad liikmesriigid selle direktiivi reguleerimisalas kehtestada või säilitada rangemad sätted, kui need on kooskõlas EL toimimise lepinguga ning et kõnealuste sätetega võib liikmesriik vajaduse korral ning üldistes huvides keelata oma territooriumil teatavate kaupade ja teenuste, eeskätt ravimite turustamise sidevahendi abil sõlmitud lepingute alusel, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse aluslepingut.
- 8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT L 271, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 321) tähenduses on „püsiv andmekandja” vastavalt selle artikli 2 punktile f „vahend, mis võimaldab tarbijal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada”.
- 9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta (EÜT 2003, L 9, lk 3; ELT eriväljaanne 06/04, lk 330) tähenduses on vastavalt selle artikli 2 punktile 12 „püsiv andmekandja” „vahend, mis võimaldab kliendil isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada”.
- 10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, lk 66), tähenduses on vastavalt selle artikli 3 punktile m „püsiv andmekandja” „vahend, mis võimaldab tarbijal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada”.
- 11 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, lk 64), tunnistab vastavalt selle artiklile 31 eelmises viimati nimetatud direktiivi alates 13. juunist 2014 kehtetuks. Direktiivi 2011/83 tähenduses on „püsiv andmekandja” vastavalt selle artikli 2 punktile 10 „vahend, mis võimaldab tarbijal või kauplajal säilitada isiklikult talle suunatud teavet nii, et sellele on teabe eesmärgiga vastavuses oleva aja jooksul võimalik hilisemaks kasutamiseks ligi pääseda, ja mis võimaldab säilitatud teavet muutmata kujul taasesitada”.

Austria õigus

- 12 Direktiiv 97/7 võeti siseriiklikusse õigusesse üle 8. märtsi 1979. aasta tarbijakaitseadusega (Konsumentenschutzgesetz) (*Bundesgesetzblatt* 140/1979), põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis (edaspidi „KSchG”).

13 KSchG § 5c lõike 1 kohaselt:

„Tarbijale antakse piisavalt vara enne temapoolset lepingu sõlmimist järgmine teave:

1. ettevõtja nimi (ärinimi) ja kontaktaadress,
 2. kauba või teenuse põhiandmed,
 3. kauba või teenuse hind koos kõigi maksudega,
 4. kättetoimetamiskulud, vajaduse korral,
 5. maksmise ja kättetoimetamise või teenuse täitmise kord,
 6. taganemisõiguse olemasolu, välja arvatud §-s 5f nimetatud juhtudel,
- [...]”

14 KSchG § 5d lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1) Tarbija peab saama [KSchG] § 5c lõike 1 punktides 1–6 nimetatud teabe kohta kirjaliku kinnituse aegsasti lepingu täitmise ajal ning hiljemalt tarnimise ajal, kui kaup ei ole mõeldud tarnimiseks kolmandatele isikutele, juhul kui tarbija ei ole enne lepingu sõlmimist juba saanud teavet kirjalikult. Kirjaliku kinnitusega (teabe edastamine) on võrdväärne tarbija jaoks kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu saadud kinnitusega.

2) Lisaks tuleb tarbijale esitada aegsasti kirjalikult või tema jaoks kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu järgmine teave:

1. teave taganemisõiguse kasutamise tingimuste ja korra kohta § 5e tähenduses, kaasa arvatud § 5f punktis 1 nimetatud juhud,
2. ettevõtte tegevuskoha geograafiline aadress, millele tarbija võib vajaduse korral saata kaebusi,
3. teave olemasolevate müügijärgsete teenuste ja garantiide kohta ja
4. lepingu lõpetamise tingimused, kui lepingu kestus on määramata või pikem kui üks aasta.”

15 KSchG § 5e lõiked 1-3 näevad ette:

„1) Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingu lõpetada või sidevahendi abil esitatud tellimuse tühistada kuni lõigetes 2 ja 3 ettenähtud tähtaegade möödumiseni. Selleks piisab taganemise avalduse saatmisest enne tähtaja möödumist.

2) Taganemise tähtaeg on seitse tööpäeva; laupäev ei ole tööpäev. Kauba tarnimist puudutavate lepingute tähtaega arvestatakse alates päevast, mil tarbija kauba kätte sai, ning teenuste osutamist puudutavate lepingute tähtaega alates lepingu sõlmimise päevast.

3) Kui ettevõtja ei täida oma teavitamiskohustusi § 5d lõigete 1 ja 2 tähenduses, on taganemise tähtaeg kolm kuud alates lõikes 2 sätestatud kuupäevadest. Kui ettevõtja täidab selle tähtaja jooksul oma kohustused, arvestatakse lõikes 2 sätestatud tähtaega taganemisõiguse kasutamiseks alates kuupäevast, mil ettevõtja teabe esitas.”

- 16 Vastavalt KSchG § 5f lõikele 1 ei ole tarbijal taganemisõigust teenuslepingute korral, mille täitmist on tarbija suhtes tema nõusolekul alustatud seitsme tööpäeva jooksul alates lepingu sõlmimisest.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 17 Inglise õiguse alusel asutatud osaühing Content Services, kellel on Mannheimis (Saksamaa) filiaal, pakub oma veebilehel, mis on saksakeelne ja kättesaadav ka Austrias, erinevaid on-line teenuseid. Selle lehe kaudu on võimalik eelkõige laadida alla tasuta tarkvara või tasulise tarkvara prooviversioone.
- 18 Nimetatud veebilehe kasutamiseks peavad Interneti kasutajad täitma registreerimisakna. Kui nad esitavad oma tellimuse, peavad nad aknas ettenähtud lahtri märgistades kinnitama, et nad on nõus lepingu tüüptingimustega ning loobuvad oma taganemisõigusest. Direktiivi 97/7 artiklites 4 ja 5 ette nähtud teavet, eeskätt teavet taganemisõiguse kohta, ei ole Interneti kasutajatele otseselt nähtavaks tehtud, kuid nad võivad nendega siiski tutvuda, klikkides lepingu sõlmimise lehel paiknevale hüperlingile. Liitumislepingu sõlmimine Content Servicesiga on nimetatud lahtri märgistamata jätmise korral võimatu.
- 19 Pärast tellimuse esitamist saab asjaomane Interneti kasutaja Content Servicesilt e-kirja koos lingiga internetaadressile, kasutajanime ja salasõnaga. Selles kirjas osutatakse lisaks Interneti kasutajale, et pärast kasutajanime ja salasõna sisestamist saab ta kohe juurdepääsu veebilehe sisule ning kasutaja peab juurdepääsuandmed sellele lehele turvalises kohas säilitama.
- 20 Nimetatud e-kiri ei sisalda mingit teavet taganemisõiguse kohta. Teabeni selle õiguse kohta on võimalik jõuda ainult selles samas e-kirjas edastatud linki kasutades.
- 21 Seejärel saab Interneti kasutaja Content Servicesilt arve 12 kuu pikkuse juurdepääsu eest veebilehe sisule summas 96 eurot. Selles arves on meenutatud, et asjaomane Interneti kasutaja nõustus loobuma oma taganemisõigusest ja tal ei ole seega võimalik enam liitumislepingut lõpetada.
- 22 Põhikohtumenetluse algatas tarbijakaitseasutus Bundesarbeitskammer, asukohaga Viinis (Austria), kes vaidlustas Content Servicesi kaubandustavad põhjendusel, et viimane rikkus mitmeid tarbijakaitset käsitlevaid liidu ja siseriiklike õigusnorme.
- 23 Content Services, kes Handelsgericht Wien'is kohtuvaidluse kaotas, vaidlustas selle kohtu poolt tehtud otsuse Oberlandesgericht Wien'is.
- 24 Oberlandesgericht Wien märkis, et käesoleval juhul ei ole kinnitavas e-kirjas endas teavet taganemisõiguse kohta ja selleni on võimalik jõuda vaid selles e-kirjas edastatud lingi kaudu. Veebilehte on aga igal hetkel võimalik muuta ning seetõttu ei ole see püsivalt tarbijale kättesaadav.
- 25 Leides, et talle otsustamiseks esitatud vaidluse lahendamiseks on vaja tõlgendada direktiivi 97/7 sätteid, otsustas Oberlandesgericht Wien menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 97/7 artikli 5 lõikes 1 sätestatud nõue, mille kohaselt peab tarbija saama selles nimetatud teabe kohta kinnituse talle kättesaadava püsiva andmekandja kaudu, juhul kui ta ei ole lepingu sõlmimise ajal juba saanud teavet kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu, on täidetud, kui tarbijale tehakse kõnealune teave kättesaadavaks ettevõtja veebilehel asuva hüperlingi kaudu, mis paikneb tekstis, mille läbilugemist peab tarbija lahtri märgistamisega tähistama, et tal oleks võimalik astuda lepingulisse suhtesse?”

Eelotsuse küsimus

- 26 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 97/7 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et kaubandustava, mis teeb tarbijale selles sättes ette nähtud teabe kättesaadavaks üksnes asjaomase ettevõtja veebilehel asuva hüperlingi kaudu, vastab nimetatud sätte nõuetele.
- 27 Eelotsusetaotlusest nähtub, et enne sidevahendi abil lepingu sõlmimist on tarbijatele eelkõige taganemisõigust puudutav teave kättesaadav üksnes selle kaudu, et nad klikivad lingile, mis suunab neid Content Servicesi veebilehe ühele osale. Sellest nähtub ka, et pärast tellimuse esitamist saavad tarbijad Content Servicelt e-kirja, mis ei sisalda selle õiguse kohta mingit teavet, kuid milles on link Content Servicesi veebilehele, kust võib saada teatud informatsiooni taganemisõiguse kohta.
- 28 Direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 kohaselt peab tarbija saama asjaomase teabe kohta kinnituse kas kirjalikult või mõne muu talle kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu aegsasti, juhul kui tarbija ei ole enne lepingu sõlmimist juba saanud seda kirjalikult või mõne muu sellise andmekandja kaudu.
- 29 Nimetatud sättest tuleneb, et kui müüja või teenuste osutaja teeb teatava informatsiooni tarbijale enne lepingu sõlmimist kättesaadavaks muul viisil kui kirjalikult või tarbijale kättesaadava ja tema poolt kasutatava püsiva andmekandja kaudu, siis on sellel müüjal või teenuste osutajal kohustus asjaomast teavet kirjalikult või sellise andmekandja kaudu kinnitada.
- 30 Põhikohtuasjas tekib küsimus, kas Content Servicesi kaubandustava raames esitatakse tarbijale enne lepingu sõlmimist püsival andmekandjal asjakohane teave või saab asjaomane tarbija hiljem sellise andmekandja kaudu selle teabe kohta kinnituse.
- 31 Esiteks tuleb uurida, kas nimetatud kaubandustava raames on asjakohane teave tarbijale direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 tähenduses „esitatud” või tarbija on selle „saanud”.
- 32 Sellega seoses tuleb märkida, et ei direktiiv 97/7 ega selle tõlgendamiseks asjakohased dokumendid, nagu ettevalmistavad materjalid, ei too nimetatud direktiivi artikli 5 lõikes 1 esinevate sõnade „saama” ja „esitama” täpse ulatuse kohta selgust. Seega tuleb nende terminite tähenduse kindlaksmääramisel lähtuda nende tähendusest tavakeeles, võttes samas arvesse terminite kasutamise konteksti ja nende õigusaktide eesmärgi, mille osaks need on (vt selle kohta 10. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-336/03: easyCar, EKL 2005, lk I-1947, punktid 20 ja 21).
- 33 Seoses tähendusega tavakeeles tuleb komisjoni eeskujul märkida, et nimetatud sättes kasutatud terminid „saama” ja „esitama” viitavad edastamise menetlusele, esimene tarbija seisukohast ja teine müüja või teenuse osutaja omast. Teabe edastamise raames ei ole vajalik, et selle adressaat teeks mingi konkreetse toimingut. Lingi saatmise puhul tarbijale peab viimane vastupidi kõne all oleva teabega tutvumiseks igal juhul sellele lingile klikkima.
- 34 Seoses terminite kasutamise kontekstiga tuleb meenutada, et direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 eesmärk on tagada tarbijale teabe edastamine, mis on vajalik lepingu nõuetekohaseks täitmiseks ja eriti tarbija õiguste teostamiseks, sealhulgas tema õigus lepingust taganeda. Nagu Itaalia valitsus rõhutas, sisaldab see säte mitmeid nõudeid, mille eesmärk on tarbijate kaitse, kes on sidevahendi abil sõlmitud lepingulistes suhetes nõrgem pool.
- 35 Samuti tuleb sellega seoses märkida, et kuigi liidu seadusandja valis direktiivi 97/7 artikli 4 jaoks valdavas osas keeleversioonides neutraalse sõnastuse, mille kohaselt peab tarbijale asjakohast teavet „andma” [bénéficier], siis vastupidi valis ta selle direktiivi artikli 5 lõike 1 puhul müüja või teenuste

osutaja jaoks palju siduvama termini, mille kohaselt peab tarbija nimetatud teabe „saama”. Nimelt väljendab see termin seoses tarbijale teabe kinnitamisega ideed, et teabe saamiseks piisab nende tarbijate passiivsest käitumisest.

- 36 Mis puudutab direktiivi 97/7 eesmärki, siis on selleks tagada tarbijatele ulatuslik kaitse, andes neile sidevahendi abil sõlmitavate lepingute puhul teatud õigused. Nagu see nähtub selle direktiivi põhjendusest 11 on liidu seadusandja eesmärk hoida ära, et sidevahendite kasutamine tooks kaasa tarbijale antava teabe vähendamise.
- 37 Neil asjaoludel tuleb sedastada, et kui müüja veebilehel asuv teave on tarbijale kättesaadavaks tehtud üksnes tarbijale edastatud lingi kaudu, ei ole see teave direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 tähenduses tarbijale „edastatud” ning tarbija ei ole seda „saanud”.
- 38 Teiseks tuleb uurida, kas veebileht, kus tarbijatele on teave kättesaadavaks tehtud müüja poolt neile edastatud lingi kaudu, on „püsiv andmekandja” direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 tähenduses.
- 39 Sellega seoses tuleb märkida, et nimetatud säte näeb ette alternatiivi, st et tarbija peab asjakohase teabe saama kas „kirjalikult” või „muu püsiva andmekandja kaudu”.
- 40 Sellest saab järeldada, et liidu seadusandja on ette näinud kaks võrdselt toimivat lahendust ning seega selliste andmekandjate samaväärsuse nõude.
- 41 Sellistel asjaoludel ning nagu tuleneb Austria, Belgia ja Kreeka valitsuste poolt Euroopa Kohtule esitatud märkustest võib leida, et alternatiiv paberkandjale vastab uute tehnoloogiate kontekstis tarbijakaitse nõuetele tingimusel, et see täidab samu ülesandeid kui paberkandja.
- 42 Sellest tuleneb, et püsiv andmekandja direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 tähenduses peab tagama tarbijale analoogselt paberkandjaga selle, et tema käsutuses on selles sättes ette nähtud teave oma õiguste vajaduse korral maksma panemiseks.
- 43 Kui andmekandja võimaldab tarbijal isiklikult talle suunatud kõnesoleva teabe säilitada, tagab selle sisu muutumatuse ja teabe kättesaadavuse piisava ajavahemiku jooksul ning annab tarbijatele võimaluse see teave sellisena taasesitada, siis on see andmekandja nimetatud sätte tähenduses „püsiv”.
- 44 Sellist lähenemist kinnitavad liidu seadusandja poolt teistes normatiivaktides kehtestatud mõiste „püsiv andmekandja” määratlused, eelkõige direktiivi 2002/65 artikli 2 punktis f, direktiivi 2002/92 artikli 2 punktis 12 ja direktiivi 2008/48 artikli 3 punktis m. Ehkki need direktiivid ei ole käesolevas asjas kohaldatavad ei ole ühtegi põhjust asuda seisukohale, nagu kohtujurist seda oma ettepaneku punktis 36 märkis, et nendes direktiivides oleks kasutatud mõistet, mille tähendus erineb sama mõiste tähendusest direktiivis 97/7. See käib eriti direktiivi 2011/83 kohta, millega asendatakse alates 13. juunist 2014 direktiiv 97/7 ning mis määratleb mõiste „püsiv andmekandja” oma artikli 2 punktis 10 lähtuvalt eelnevas punktis esitatud kriteeriumidest.
- 45 Samasugust lähenemist järgis mõiste „püsiv andmekandja” tõlgendamisel direktiivi 2002/92 tähenduses ka Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni Kohus (EFTA) oma 27. jaanuari 2010. aasta otsuses kohtuasjas E-4/09: Inconsult Anstalt vs. Finanzmarktaufsicht (EFTA kohtulahendid, lk 86).
- 46 Toimikust ei nähtu, et müüja veebileht, kuhu pääseb tarbijale saadetud lingi kaudu, võimaldaks viimasel salvestada isiklikult talle suunatud teabe selliselt, et ta saaks sellele juurdepääsu ning selle sellisena vajaliku ajavahemiku jooksul taasesitada, välistades igasuguse võimaluse, et müüja selle sisu ühepoolset muudaks.

- 47 Content Services tõi välja Euroopa väärtpaberiturgude eksperdirühma (ESME) 2007. aasta aruande, milles eristatakse „tavalisi veebilehti” („ordinary websites”) ja „keerulisi veebilehti” ning milles leitakse, et osasid veebilehti viimaste seast võib pidada püsivateks andmekandjateks.
- 48 Content Services märgib, et tehnika areng ja uute tehnoloogiate kiire muutumine võimaldab veebilehtede väljatöötamist, mis tagavad, et tarbijal on võimalik teavet, ilma et see peaks tema kontrolli alla minema, salvestada, kätte saada ja vajaliku ajavahemiku jooksul taasesitada.
- 49 Jättes uurimata küsimuse, kas selliselt väljatöötatud veebileht vastab direktiivi 97/7 nõuetele, on selge ja seda tunnistab ka Content Services ise, et tema sellist veebilehte põhikohtuasjas kõne all oleva tegevuse puhul ei kasuta.
- 50 Seega tuleb märkida, et selline veebileht, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus teave on tarbijatele kättesaadav üksnes neile müüja poolt saadetud lingi kaudu, ei ole „püsiv andmekandja” direktiivi 97/7 artikli 5 lõike 1 tähenduses.
- 51 Kõigist eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 97/7 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et kaubandustava, mis teeb selles sättes ette nähtud teabe kättesaadavaks üksnes asjaomase ettevõtja veebilehel asuva hüperlingi kaudu, ei vasta nimetatud sätte nõuetele, kuna teave ei ole tarbijale sama sätte tähenduses ettevõtja poolt „esitatud” ja tarbija ei ole seda „saanud”, ning selline veebileht, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole „püsiv andmekandja” nimetatud artikli 5 lõike 1 tähenduses.

Kohtukulud

- 52 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et kaubandustava, mis teeb selles sättes ette nähtud teabe kättesaadavaks üksnes asjaomase ettevõtja veebilehel asuva hüperlingi kaudu, ei vasta nimetatud sätte nõuetele, kuna teave ei ole tarbijale sama sätte tähenduses ettevõtja poolt „esitatud” ja tarbija ei ole seda „saanud”, ning selline veebileht, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole „püsiv andmekandja” nimetatud artikli 5 lõike 1 tähenduses.

Allkirjad